

РЕШЕНИЕ

№ 1221

гр. София, 25.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 28.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова
ЧЛЕНОВЕ: Веселина Женаварова
Елеонора Попова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **11685** по описа за **2021** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу Решение от 18.10.2021г., постановено по НАХД № 7945/2021 г. на Софийския районен съд (СРС), Наказателно отделение, 104-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № Р-10-333/12.05.2021 г. на заместник - председателя на Комисията по финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на основание чл. 221а, ал. 2, т. 1 ЗППЦК на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лева за нарушение на чл. 100о, ал. 1, вр. чл. 100т, ал. 1, изр. първо, предл. второ, вр. ал. 3 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК), във вр. с с § 45, т. 1 от ПЗР на ЗМДВИП. В касационната жалба се сочи, че въззивното решение е незаконосъобразно, като постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и при противоречие с материалния закон и целта му. Конкретно се твърди, че неправилно СРС е приел, че чл.100т, ал.1, изр. първо ЗППЦК вменява две отделни задължения на емитента – да уведоми Комисията и обществеността, а не едно - да уведоми двата субекта кумулативно. Излагат се и съображения за маловажност на нарушението по смисъла на чл.28 ЗАНН. Касаторът прави искане за отмяна на решението на СРС и потвърденото с него

наказателното постановление.

В съд.з. касаторът [фирма], р.пр., не изпраща представител и не ангажира становище

Ответникът КФН, чрез юриск.Г. в съд.з. и в представена писмена защита от юриск.Л., оспорва касационната жалба. Претендира за юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК във вр. с чл. 63,в ЗАНН, от процесуално легитимирано лице и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка: [фирма] е вписано под № РГ-05-1546 в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа по чл. 30, ал. 2 ЗКФН, като притежава статут на емитент. Установено е още, че дружеството не е представило на обществеността шестмесечен финансов отчет за дейността на дружеството, обхващащ първите шест месеца от финансовата година на 2020 г., в законоустановения срок, а именно до 30.09.2020г. За нарушението е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № Р-06-852/19.11.2021 г., въз основа на който е издадено оспореното НП. При така установеното фактически, СРС е обосновал правен извод за наличието на нарушение на чл. 100о, ал. 1, вр. чл. 100т, ал. 1, изр. „първо“, предл. „второ“, вр. ал. 3 ЗППЦК, поради което правилно е наложена имуществена санкция по чл. 221а, ал. 2, т. 1 ЗППЦК, която е в минимален размер от 5000 лева. Приел е, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. В мотивите на обжалваното решение е даден отговор на възраженията, с които се поддържа, че се касае за едно нарушение и за липсата на приложение на чл. 28 ЗАНН. По твърдените в жалбата касационни основания и по прилагането на материалния закон, съдът съобрази следното:

Съгласно чл. 100о, ал. 1 ЗППЦК емитентът е длъжен да разкрива публично 6-месечен финансов отчет за дейността си, обхващащ първите 6 месеца от финансовата година, в срок до 30 дни от края на шестмесечието. С § 45 от ПЗР на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на НС от 13.03.2020г. и за преодоляване на последиците, този срок през 2020г. е удължен до 30.09.2020 г. Съгласно чл. 100т, ал. 1 от ЗППЦК разкриването на регулираната информация се осъществява чрез предоставянето ѝ на комисията и на обществеността. Разкриването на регулираната информация на обществеността следва да се извърши по начин, който да осигури достигането ѝ до възможно най-широк кръг лица едновременно, и по начин, който не ги дискриминира. Емитентът е длъжен да използва информационна агенция или друга медия, която може да осигури ефективното разпространение на регулираната информация до обществеността във всички държави членки /чл. 100т, ал. 3 ЗППЦК/. В случая не се оспорва от касатора,

че дружеството не е предоставило на обществеността 6 - месечния финансов отчет за дейността си през първите 6 месеца на 2020г. в срок до 30.09.2020г. Следователно е осъществен съставът на нарушението по чл. 100о, ал. 1 вр. чл. 100т, ал. 1 изпр. първо предл. второ вр. ал. 3 от ЗППЦК вр. § 45, т. 1 от ПЗРЗМДВИП. Нарушението е извършено на 01.10.2020 г., която дата е посочена като дата на извършване на нарушението и в АУАН и НП - в първия ден, следващ изтичането на законово определения срок, в който като е било длъжно, дружеството не е изпълнило задължението си. Нарушението е формално, на просто извършване и е осъществено чрез бездействие в законовия срок, като за съставомерността му не е необходимо настъпването на вредни последици.

Настоящият касационен състав изцяло споделя изводите на въззивния съд за наличието на нарушение на чл. 100о, ал.1, вр. чл. 100т, ал. 1, изпр. „първо“, предл. „първо“, вр. ал. 3 ЗППЦК. Правилно районният съд е приел, че чл. 100т, ал. 1 ЗППЦК предвижда две отделни задължения, респ. две отделни административни нарушения. Касае се за една и съща информация, но редът на предоставянето ѝ е различен в зависимост дали е предназначена за КФН или за обществеността; различава се и целта на предоставяне на информацията, като същата се предоставя на КФН, за да се осъществи съответния контрол, доколкото за обществеността целта е по-широка. В тази връзка не е допуснато нарушение на “non bis in idem” с издаването на наказателно постановление за непредставяне на информация на КФН.

Първоинстанционният съд е изложил подробни и правилни мотиви защо не е налице маловажен случай, които настоящата касационна инстанция споделя изцяло. Липсват данни за смекчаващи отговорността обстоятелства, които да обосноват по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от подобно естество, следователно не са налице предпоставки за прилагане на чл. 28 ЗАНН. Размерът на имуществената санкция от 5 000 лв. е правилно определена в минимален размер, предвиден от закона.

Предвид гореизложеното касационната инстанция приема, че решението на СРС е постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила, като не са налице и сочените в касационната жалба основания по чл. 348 НПК за неговата отмяна.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лева за настоящата инстанция, определено на основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, X-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 18.10.2021 г., постановено по НАХД № 7945/2021 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 104 – ти състав.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Комисия за финансов надзор съдебни разноски в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.